

ת"פ 52550/03/20 - מדינת ישראל נגד אופיר שהרבני

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 52550-03-20 מדינת ישראל נ' שהרבני

בפני	כבוד השופט אייל כהן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	אופיר שהרבני

החלטה

1. בהמשך לדברי ב"כ הנאשם מיום אתמול, הוגש היום פסק דינו של בית המשפט למשפחה (**להלן: "פסק הדין"**). על אף הגשתו, מטעמים שיובהרו להלן **אני מוצא להורות כי עד למתן החלטה אחרת, פסק הדין לא יהווה ראייה בתיק ובהתאם יוצא הוא ממנו**. יודגש כי נמנעתי מלעיין בפסק הדין. עוד אני מוצא להורות כמבואר להלן.
2. הנחת המוצא של בית המשפט והצדדים ביום אתמול הייתה, כי הגשת פסק הדין מותרת ומוסכמת בפן העקרוני, וכי אי הגשתו עד כה נבעה מטעם טכני. בתום הדיון נקבע מועד לשימוע סיכומי המאשימה.
3. על אף האמור, עיון ברצף ההחלטות שניתנו בהליך זה מעלה הן כי טיבה המדויק של הסכמת הצדדים באשר להגשת פסק הדין כראיה אינה ברורה דיה והן כי תגובת המתלוננת לבקשה להגשתו כראיה לא ניתנה.
4. מבלי שיהא באמור להלן כדי למצות את קורות ההליך, המעט שאציין לענייננו הוא כי מלכתחילה ביקשה ההגנה להגיש **ראיות** מתוך תיק בית המשפט לענייני משפחה, בו נדונו סוגיות שונות הנוגעות לנאשם ולמתלוננת (**להלן: "ההליך הנוסף"**). בהחלטתי מיום 18.1.22 (עמ' 41) איפשרתי להגנה להגיש בקשה מתאימה לשם כך, בצייני כי אתיר עקרונית הגשת ראיות מן ההליך הנוסף, אך ורק ככל שהדבר נוגע למהימנות עדים, ולא באשר לסוגיות צדדיות לכתב האישום, הנוגעות במחלוקות אחרות מושא אותו הליך.
5. בהינתן חסיון ההליכים שבפניו, בית המשפט לענייני משפחה כמו גם ערכאת הערעור, נדרשו לדיונים שונים בכל הנוגע לבקשת הנאשם להסיר חיסיון מראיות מושא ההליך הנוסף, ובשל כך עוכב ההליך שלפני באופן משמעותי.
6. לאור קשיים אלה, ציינתי בהחלטתי מיום 15.5.22 בין היתר, כי ראוי שהצדדים יבחנו אפשרות לפיה חלף הגשת ראיות **"יוגש בהסכמה** אם בכלל פסק הדין או לחילופין תוגש הודעה מוסכמת בדבר עובדות כאלה ואחרות"

(ההדגשה אינה במקור). גם בהחלטה מיום 28.6.22 ציינתי כי על הצדדים לפעול לשם הגעה להבנות בסוגיה זו.

7. בהחלטה מיום 13.11.22 הוריתי בין היתר כי שמיעת הראיות תימשך, על אף שטרם עלה בידי הנאשם באותה עת לקבל היתר לשם הגשת ראיות שהוגשו בהליך הנוסף.

8. הלכה ולמעשה, בד בבד עם התמשכות ההליך שלפניי, הצדדים נמנעו מלטעון בסוגיה האמורה וממילא נמנעו מלהציג עד כה כל הסכמה שהיא.

9. לאור עמימות זו לא ברור בשלב זה האם גובשה הסכמה לפיה פסק הדין יוגש ע"י ההגנה ומה טיבה וגידרה של ההסכמה, הן במישור הקבילות והן במישור המשקל: האם מוסכם בין הצדדים כי העובדות שנקבעו בפסק הדין - כולן או חלקן - מוסכמות עליהם כנכונות ומחייבות בהליך שלפניי; וככל ואינן מוסכמות, מה עמדת כל צד באשר לקבילות פסק הדין כראיה בהליך זה, ומה משקלו.

בנוסף, לא ברור האם לשיטת הצדדים קיים צורך והכרח בקבלת עמדת המתלוננת באשר לסוגיה זו, ומהי עמדתה שלה לגופם של דברים.

10. בנסיבות אלה, נדרשת התייחסותם הפרטנית של הצדדים לכלל האמור לעיל. משכך, המאשימה תשיב מענה לכל האמור, עד לא יאוחר מיום 11.7.23.

בד בבד, הצדדים יבואו בדברים ויעדכנו בהתאם האם מבוקש לקיים דיון באשר לסוגיות שבנדון או שמא מבוקש כי תינתן החלטה לאחר קבלת עמדת הנאשם בכתובים. לעת הזו הדיון הקבוע ליום 17.7 יוותר על כנו.

11. המאשימה תשיב מענה כאמור, ללא דיחוי. **תז"פ ליום 11.7.**

12. המזכירות תדאג להוצאות פסק הדין מן התיק וכן תיידע את הצדדים בדחיפות בדבר החלטה זו.

ניתנה היום, ט"ז תמוז תשפ"ג, 05 יולי 2023, בהעדר הצדדים.